

Má práce se zabývá vývojem šlechtické identity ve Francii v období 16. a 17. století. Na začátku bych měl především vymezit, co se pod pojmem šlechtická identita a identita obecně chápe. Jako identitu či spíše identifikaci lze chápat ztotožnění jednotlivce s určitou společenskou skupinou, s jejími názory, hodnotami, symboly, vzorci chování, a to formou aktivní (prohlášením, tvorbou, vystupováním), nebo pasivní (konkludentně, pasivní odporou).! Tím pak vzniká nejen daná identita, ale i ono společenství, ke kterému se váže, přesněji řečeno jeho právní a sociální status. Vše je spolu nerozlučně spjato, tj. každé společenství má určitou identitu (kmenovou, třídní, národní, profesní), projevující se jeho statutem, a každá identita se váže k určitému společenství a je tvořena jeho statutem - systémem právě oněch hodnot, kterým se ono společenství definuje a zároveň vymezuje vůči oněm jiným společenstvím. Zde se budu zabývat spíše oním statutem sociálním, chápaným jako pozice, kterou nositelé dané identity zaujímají v rámci společnosti, definována komponenty identity jako vystupování, projevy, vzezření, symboly atd.² Na rozdíl od statutu právního (souboru právních norem a pravidel) není pevně definovaný, podléhá výraznějším a rychlejším změnám a tudíž lépe odráží danou společenskou situaci, jak skupina mění a přizpůsobuje své vymezení v reakci na měnící se jinakost. Ona jinakost je definována jako příslušnost k cizí, jiné společenské skupině, případně i jako pomíjení podstatných znaků sociálního či právního statutu vlastní skupiny (nepřiměřenost). Vše, co se neshoduje s jeho vlastním viděním světa, je pro člověka jiné. Vůči tomuto jinému se člověk vymezuje jako jedinec či jako skupina a tradičně se k němu staví spíše nepřátelsky.